

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ОСНОВНИ СУД У БАЊАЛУЦИ
Број: 71 0 К 322364 21 К 2
Дана: 25.10.2022. године

Пресуда потврђена пресудом Окружног
суда у Бањој Луци број 71 0 К 322364 23 Кж
дана 22.01.2025. године

У ИМЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ!

Основни суд у Бањалуци, судија Инес Чолић, уз учешће записничара Горане Дакић, у кривичном предмету против оптужног Ж. К. због кривичног дјела Превара из члана 230. став 3. Кривичног законика Републике Српске („Сл. Гласник Републике Српске број: 64/17, 104/18 и 15/21– у даљем тексту КЗ РС), по оптужници Окружног јавног тужилаштва Бањалука број Т13 0 КТ 0037916 19 2 од 17.02.2020. године након јавног главног претреса одржаног дана 24.10.2022. године у присуству тужиоца Окружног јавног тужилаштва Бања Лука, Горана Ракића, оптуженог лично и оштећене у пратњи пуномоћника адвоката Ђорђе Шумана из Бања Луке на основу члана 245. Закона о кривичном поступку Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“, број 53/12, 91/17, 66/18 и 15/21– у даљем тексту: ЗКП РС), дана 25.10.2022. године, донио је:

ПРЕСУДУ

Оптужени Ж. К., син М. и К., дјевојачки Д., рођен [...] године у К., са боравиштем у С., [...], К., ЈМБГ: [...], Србин, држављанин РС/БиХ, писмен, са завршеном средњом школом, по занимању бравар, запослен, по властитом казивању са мјесечним примањима око 800,00 евра, нежењен, неосуђиван, против њега не води се поступак због другог кривичног дјела.

КРИВ ЈЕ

Што је:

У периоду од 05.11.2016. године до краја јула 2017. године у Л., у намјери прибављања противправне имовинске користи, од оштећене Ж. Д. са којом је био у емотивној вези, у осам наврата тражио и узео новац у укупном износу од 5.300,00 еура и 1.150,00 КМ, при чему је оштећену довео и одржавао у заблуди лажним приказивањем чињеница да му је новац потребан на име његовог лијечења и лијечења његове мајке,

обећавајући оштећеној да ће јој вратити новац, при чему оштећеној Ж. Д. није вратио било који износ новца, на који начин је за себе прибавио противправну имовинску корист у износу од 5.300,00 еура и 1.150,00 КМ.

Дакле, у намјери да за себе прибави противправну имовинску корист, лажним приказивањем чињеница довео и одржавао другог у заблуди и тиме га навео да овај на штету своје имовине нешто учини, при чему је прибављена имовинска корист која прелази износ од 10.000,00 КМ.

Чиме је у учинио кривично дјело Превара из члана 230. став 3. Кривичног законика Републике Српске, па му суд, примјеном тих законских одредаба, као и одредаба из чланова 43, 46, 56, 62, 63 КЗ РС изриче:

УСЛОВНА ОСУДА

којом се утврђује казна затвора у трајању од 6 (шест) мјесеца и истовремено одређује да се казна неће извршити ако оптужени у року провјеравања од 2 (двје) године од дана правоснажности пресуде не изврши ново кривично дјело.

Оптужени се обавезује да у периоду од 1 (једне) године од дана правоснажности пресуде оштећеној измири прибављену противправну имовинску корист у износу од 5.300,00 евра (пет хиљада и тристотине еура) и 1.150,00 КМ (хиљаду стотини и педесет конвертибилних марака), у противном ће се опозвати условна осуда.

Оптужени се обавезује да на име паушалних трошкова кривичног поступка плати износ од 150,00 (стотини педесет) КМ, у року од 30 (тридесет) дана по правоснажности пресуде.

Образложење

Окружно јавно тужилаштво Бањалука подигло је против осумњиченог Ж. К. оптужницу број Т 13 0 КТ 0037916 19 2 од 17.02.2020. године којом му је на терет стављено да је починио кривично дјело Превара из члана 230. став 3. Кривичног законика Републике Српске на најчн описан у оптужници.

Судија за претходно саслушање је предметну оптужницу потврдио рјешењем број 71 0 К 322364 20 Кпс од 09.03.2020. године.

Пред овим судом, дана 25.05.2020. године, на рочишту за изјашњење о кривњи, оптужени се изјаснио да је крив, те је рочиште за разматрање изјаве о признању кривње одржано дана 08.11.2021. године на ком рочишту је оптужени Ж. К. изјавио да није крив за кривично дјело које му се ставља на терет, те је поступајући судија доњела Рјешење којим се не прихвата као законита изјава о признању кривице, те је предмет упућен другом судији ради заказивања главног претреса .

Главни претрес одржан је дана 24.10.2022. године, на којем је оптужени Ж. К. признао кривицу за дјело које му се ставља на терет.

Разматрајући изјаву о признању кривице, суд је утврдио да је изјава о признању кривице, од стране оптуженог, дата свјесно, добровољно и са разумијевањем, након упознавања о могућим посљедицама о којима је оптужени упозорен и након разумијевања да се изјавом о признању кривице одриче права на даље суђење.

Тужилац је, на рочишту, доставио сљедеће доказе: Налози за уплату на име Ж. К., „Нова банка“ а.д. Бањалука од 05.11.2016. године, 22.11.2016. године и 07.12.2016. године, Налози за исплату на име Ж. К., „Нова банка“ а.д. Бањалука, Филијала Приједор од 05.11.2016. године x 2, 07.12.2016. године, 22.11.2016. године, Извод „Нова банка“ а.д. Бањалука, Филија Приједор, са девизног рачуна на име Ж. К., за период од 01.11 до 31.12.2016. године, Фотодокументација ПУ Бањалука, ПС Лакташи број 13-1/01-213/19 од 13.09.2019. године, Записник о саслушању свједока оштећене Ж. Д., ПУ Приједор, ПС Козарац, број 18-01/4-128/19 од 28.05.2019. године, Записник о саслушању свједока оштећене Ж. Д., ПУ Бањалука, ПС Лакташи, број 13-1/01-1345/19 од 13.09.2019. године, Записник о испитивању осумњиченог Ж. К., ПУ Приједор, ПС Козарац, број 18-01/4-145/18 од 26.07.2018. године, Извод из казнене евиденције за осумњиченог Ж. К., ПС Кључ број 05-04/09-2-1-1-04-3-173/18 од 27.04.2018. године.

Увидом у доказе, суд је утврдио да постоји довољно доказа о кривици оптуженог, те да су његовим радњама у цијелости остварена обиљежја кривичног дјела за које се терети, због чега је прихватио изјаву о признању кривице.

Утврђујући питање виности оптуженог као његовог субјективног односа према дјелу, суд је нашао да је оптужени кривично дјело починио са директним умишљајем свјестан свога дјела, хтијући његово извршење и посљедице, а што је потврдио оптужени својим признањем.

Одлучујући о кривичноправној санкцији, суд је у складу са чланом 6 КЗ РС, водио рачуна да санкција одговара природи и тежини извршеног кривичног дјела, степену кривичне одговорности, околностима под којима је дјело учињено и о личности учиниоца, водећи рачуна да се санкцијом оствари сврха кажњавања прописана чланом 43 КЗ РС.

Као олакшавајуће околности суд је цијенио признање оптуженог те ранију неосуђиваност, док отежавајућих околности није било.

Пуномоћник оштећене, није суду предлагао кажњавање оптуженог, већ је истакао имовинско правни захтјев, тражећи да се оптужени обавезе на плаћање дуга по оптужници.

Имајући у виду све околности од утицаја на санкцију, суд је нашао да примјена прописане казне затвора није нужна, већ да ће се и условном осудом остварити сврха кажњавања у цијелости, уз услов да осуђени у периоду од 1 (једне) године од дана правоснажности пресуде оштећеној измири прибављену протвправну имовинску корист у износу од 5.300,00 евра и 1.150,00 КМ.

На основу члана 99. став 1. ЗКП у вези са чланом 96. ЗКП оптужени је дужан платити трошкове поступка у износу од 150,00 (стотинупедесет) КМ, на име судског паушала, у року од 30 (тридесет) дана по правоснажности пресуде.

Записничар
Горана Дакић

Судија
Инес Чолић

ПРАВНА ПОУКА:

Против ове пресуде дозвољена је жалба Окружном суду Бањалука, путем овог суда, у року од 15 дана од дана пријема пресуде.